

Az összetartozást jelképezi a kegykép

Kiskunhalas testvérvárosának, az újszandeci (Nowy Sacz, Lengyelország) bazilikában őrzött Krisztus arca című kegykép újabb másolata érkezett Halasra. A kép vasárnap délelőtt, a felsővárosi Jézus szíve római katolikus plébánia templomában Talapka István esperes, plébános áldotta meg, majd helyezték el ünnepélyesen.

Pozsgai Ákos
akos.pozsgai@mediaworks.hu

KISKUNHALAS A kegyképet Kuris István László alpolgármester, a Jézus szíve templom kántora hozta el Kiskunhalasra az újszandeciek ajándéka-ként. A kép első másolata már korábban megérkezett Halasra, amely az alsóvárosi Szent Péter és Pál római katolikus főplébánia templomában van elhelyezve.

Két legenda is szól a kép eredetéről, amelyről Talapka István beszélt a halasi híveknek. Az egyik szerint a kép eredetijét Szent Lukács evangélista festette, eredetileg Jeruzsálemben volt, majd az oszmán és orosz birodalmak közötti megállapodások eredményeként a moszkvai cárhoz került, aki viszont felajánlotta a cseh királynak, aki akkoriban Magyarországon tartózkodott. Miután a kép kíséretével Szandec vidékén éjszakáztak, másnap útra keltek Magyarország felé, de a szekér, amelyen a festményt szállították, nem mozdult. Végül lepakoltak mindent a szekérről, és a számos ajándék között megtalálták az Úr színeváltozásának képét. A Szent Ferenc rend egyik remetéje azt mondta: „Isten akarata, hogy ez a kép itt maradjon.” Amint a remete parancsát végrehajtották, a szekér kimozdult a helyéről, és a követek, miután elérték Magyarországot, elmondták Vencel királynak a történetet. A király tiszteletben tartotta Isten akaratát, és maga ment arra a helyre, hogy kolostort alapítson a

A Krisztus arca című kegykép újabb másolata érkezett Kiskunhalasra

A szerző felvétele

ferenceseknek és rájuk bízta a képet. A másik legenda úgy szól, hogy egy 1680-ban lejegyzett elbeszélés szerint vélhetően Leo herceg kapta a képet apósától, IV. Béla magyar királytól. A herceg a képet felajánlotta egy jámbor remetének, aki továbbajándékozta azt az újszandeci ferences kolostornak. Nagyobb történelmi alapja lehet a második legendának, mert a ferences kolostort 1297-ben alapították, és abban az időben Leo herceg ott tartózkodott.

Ma nincs hiteles kézzel fogható forrás a kép eredetéről, mert 1486-ban Újszandec városát nagy tűz sújtotta, amelynek során a városháza porig égett. Az új történelmi könyvek írása 1488-ban kezdődött. Aztán 1611-ben újabb tűz pusztított a városban, mely során a kegykép megmenekült.

Lubomirski gróf csodás gyógyulását követően halálból 1654-ben téglatemplomot építtetett a kép őrzésére. Miután azonban a templom és a kolostor ismét kigyulladt, a képet 1753-ban az újszandeci kastélyban helyezték el, ahonnan 1785-ben a bazilikába került. 1845-ben XVI. Gergely pápa teljes búcsú elnyerését engedélyezte a híveknek az Úr színeváltozásának ünnepén. Azóta minden évben augusztus 6-án tízezrek keresik fel a kegyképet, hogy Krisztushoz imádkozzanak előtte. 1970-ben Karol Wojtyła krakói érsek (Szent II. János Pál pápa) főcelebránsa volt annak a szentmisének, amikor a kegyképet a ma látható helyére, az újszandeci bazilika főoltárába helyezték.

A leírások szerint a kegykép ma is számos csodás

gyógyulásnak és kegyelemnek a tanúja, sokan számolnak be ilyen esetekről.

A kegykép másolata előtt mutatott be szentmisét Szent II. János Pál pápa 1999 nyarán, amikor Ószandecben szentté avatta Árpád-házi Kingát, IV. Béla magyar király lányát.

A felsővárosi katolikus egyházközség a Jézus szíve templom felszentelésének 90. évében Jerzy Jurkiewicz, az újszandeci bazilika főkanonok plébánosától kapta ajándékba a kegykép másolatát.

– Legyen ez a kép a mi templomunkban a lengyel-magyar barátság, a két nép összetartozása és a közös hit jelképe – mondta szentbeszédében Talapka István esperes. A plébános hangsúlyozta: a képek és a szobrok tiszteletet jelentenek a hívek részéről és kegyelmet közvetít, de nem az Istent helyettesítő eszköz.